

¹كَيْفَ عَطَى السَّيِّدُ بَعْضِيهِ ابْنَةَ صِهْيُونَ بِالظَّلَامِ. أَلْقَى
 مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ فَحَرَ إِسْرَائِيلَ، وَلَمْ يَذْكُرْ مَوْطِنَ
 قَدَمَيْهِ فِي يَوْمِ عَصِيهِ. ²ابْتَلَعَ السَّيِّدُ وَلَمْ يُشْفِقْ كُلَّ
 مَسَاكِينَ يَعْقُوبَ. تَقَصَّ بِسَخَطِهِ حُصُونِ بِنْتِ يَهُودَا.
 أَوْصَلَهَا إِلَى الْأَرْضِ. تَجَسَّسَ الْمَمْلَكَةَ وَرُؤَسَاءَهَا. ³عَصَبَ
 بِحُمُومٍ عَصِيهِ كُلَّ قَرْنٍ لِإِسْرَائِيلَ. رَدَّ إِلَى الْوَرَاءِ يَمِينَهُ
 أَمَامَ الْعَدُوِّ، وَاشْتَعَلَ فِي يَعْقُوبَ مِثْلَ تَارِ مُلْتَهَبَةٍ تَأْكُلُ مَا
 حَوْلَئِهَا. ⁴مَدَّ قَوْسَهُ كَعَدُوٍّ. تَصَبَّ يَمِينَهُ كَمُبْغِضٍ وَقَتَلَ كُلَّ
 مُسْتَهْتَبَاتِ الْعَيْنِ فِي جِنَاءِ بِنْتِ صِهْيُونَ. سَكَبَ كَثِيرًا
 عَيْطُهُ. ⁵صَارَ السَّيِّدُ كَعَدُوٍّ. ابْتَلَعَ إِسْرَائِيلَ. ابْتَلَعَ كُلَّ
 قُصُورِهِ. أَهْلَكَ حُصُونَهُ، وَأَكْتَرَفَ فِي بِنْتِ يَهُودَا النَّوْحَ
 وَالْحَزْنَ. ⁶وَتَرَعَ كَمَا مِنْ جَنَّةٍ مَطْلُئَةٍ. أَهْلَكَ مُجْتَمَعَهُ.
 أَنْسَى الرَّبُّ فِي صِهْيُونَ الْمَوْسِمَ وَالسَّنِيَّةَ، وَرَدَلَ
 بِسَخَطِ عَصِيهِ الْمَلِكَ وَالْكَاهِنَ. ⁷كَرِهَ السَّيِّدُ مَدْبَحَهُ. رَدَلَ
 مَقْدِسَهُ. حَصَرَ فِي يَدِ الْعَدُوِّ أَسْوَارَ قُصُورِهَا. أَطْلَقُوا
 الصُّوْتِ فِي بَيْتِ الرَّبِّ كَمَا فِي يَوْمِ الْمَوْسِمِ. ⁸قَصَدَ
 الرَّبُّ أَنْ يَهْلِكَ سُورُ بِنْتِ صِهْيُونَ. مَدَّ الْمِطْمَارَ. لَمْ يَرُدُّ
 يَدَهُ عَنِ الْإِهْلَاكِ، وَجَعَلَ الْمُنْرَسَةَ وَالسُّورَ بِنُوحَانَ. قَدَّ
 حَزْرًا مَعًا. ⁹تَاخَتْ فِي الْأَرْضِ أَبْوَابُهَا. أَهْلَكَ وَحَطَمَ
 عَوَارِضَهَا. مَلِكُهَا وَرُؤَسَاؤُهَا بَيْنَ الْأَمَمِ. لَا شَرِيعَةَ.
 أَنْبِيَآؤُهَا أَيْضًا لَا يَجِدُونَ رُؤْبًا مِنْ قِبَلِ الرَّبِّ. ¹⁰شِيُوخُ بِنْتِ
 صِهْيُونَ يَجْلِسُونَ عَلَى الْأَرْضِ سَاكِنِينَ. يَرْقَعُونَ التُّرَابَ
 عَلَى رُؤُوسِهِمْ. يَتَنَطَّفُونَ بِالْمُسُوحِ. تَخِي عِدَارِي
 أَوْرُشَلِيمَ رُؤُوسَهُنَّ إِلَى الْأَرْضِ. ¹¹كَلَّتْ مِنَ الدَّمُوعِ
 عَيْنَايَ. كَلَّتْ أَحْسَابِي. انْسَكَبَتْ عَلَى الْأَرْضِ كَيْدِي عَلَى
 سَحْقِ بِنْتِ سَعْيِي، لِأَجْلِ عَشْيَانِ الْأَطْقَالِ وَالرُّضْعِ فِي
 سَاحَاتِ الْقَرْيَةِ. ¹²يَقُولُونَ لَأَمَّهَاتِهِمْ، أَيُّنَ الْجِنَطَةُ وَالْحَمْرُ.
 إِذْ يُغَسِّي عَلَيْهِمْ كَجَرِيحٍ فِي سَاحَاتِ الْمَدِينَةِ، إِذْ تُسَكَّبُ
 بَفْسُهُمْ فِي أَحْصَانِ أُمَّهَاتِهِمْ. ¹³يَمَادَا أَنْذَرِكُ، يَمَادَا
 أَجْدَرِكُ. يَمَادَا أَشْبُهَكُ يَا ابْنَةَ أَوْرُشَلِيمَ. يَمَادَا أَقَابِسُكَ
 فَأَعَزَّبِكُ أَيُّهَا الْعَدْرَاءُ بِنْتِ صِهْيُونَ. لِأَنَّ سَخَطَكَ عَظِيمٌ
 كَالْبَحْرِ. مَنْ يَشْفِيكَ. ¹⁴أَنْبِيَآؤُكَ رَأَوْا لَكَ كَذِبًا وَبَاطِلًا، وَلَمْ
 يُعْلِنُوا إِئْمَكَ لِيَرُدُّوا سَبِيكَ، بَلْ رَأَوْا لَكَ وَحْيًا كَاذِبًا
 وَطَوَائِعَ. ¹⁵يُصَقُّ عَلَيْكَ بِالْأَبَادِي كُلُّ غَايِرِي الطَّرِيقِ.
 يَصْفِرُونَ وَيُبْعِضُونَ رُؤُوسَهُمْ عَلَى بِنْتِ أَوْرُشَلِيمَ قَائِلِينَ،
 أَهْذِهِ هِيَ الْمَدِينَةُ الَّتِي يَقُولُونَ إِنَّهَا كَمَا لَ الْجَمَالِ، بَهْجَةُ
 كُلِّ الْأَرْضِ. ¹⁶يَفْتَحُ عَلَيْكَ أَفْوَاهَهُمْ كُلُّ أَعْدَائِكَ. يَصْفِرُونَ
 وَيُخْرِقُونَ الْأَسْتَانَ. يَقُولُونَ، قَدْ أَهْلَكْنَاكَ. حَقًّا إِنَّ هَذَا
 الْيَوْمَ الَّذِي رَجَوْتَاهُ. قَدْ وَجَدْتَاهُ. قَدْ رَأَيْتَاهُ. ¹⁷فَعَلَّ الرَّبُّ

¹Wie hat der HERR die Tochter Zion mit seinem Zorn überschüttet! Er hat die Herrlichkeit Israels vom Himmel auf die Erde geworfen; er hat nicht gedacht an seinen Fußschemel am Tage seines Zorns. ²Der HERR hat alle Wohnungen Jakobs ohne Barmherzigkeit vertilgt; er hat die Festen der Tochter Juda abgebrochen in seinem Grimm und geschleift; er hat entweiht beide, ihr Königreich und ihre Fürsten. ³Er hat alle Hörner Israels in seinem grimmigen Zorn zerbrochen; er hat seine rechte Hand hinter sich gezogen, da der Feind kam, und hat in Jakob ein Feuer angesteckt, das umher verzehrt. ⁴Er hat seinen Bogen gespannt wie ein Feind; seine rechte Hand hat er geführt wie ein Widersacher und hat erwürgt alles, was lieblich anzusehen war, und seinen Grimm wie ein Feuer ausgeschüttet in der Hütte der Tochter Zion. ⁵Der HERR ist gleich wie ein Feind; er hat vertilgt Israel; er hat vertilgt alle ihre Paläste und hat die Festen verderbt; er hat der Tochter Juda viel Klagens und Leides gemacht. ⁶Er hat sein Gezelt zerwühlt wie einen Garten und seine Wohnung verderbt; der HERR hat zu Zion Feiertag und Sabbat lassen vergessen und in seinem grimmigen Zorn König und Priester schänden lassen. ⁷Der HERR hat seinen Altar verworfen und sein Heiligtum entweiht; er hat die Mauern ihrer Paläste in des Feindes Hände gegeben, daß sie im Hause des Herrn geschrien haben wie an einem Feiertag. ⁸Der HERR hat gedacht zu verderben die Mauer der Tochter Zion; er hat die Richtschnur darübergezogen und seine Hand nicht abgewendet, bis er sie

مَا قَصَدَ. تَمَّ قَوْلُهُ الَّذِي أُوْعِدَ بِهِ مُنْذُ أَيَّامِ الْقَدَمِ. قَدْ هَدَمَ وَلَمْ يُشْفِئْ وَأَشْمَتَ بِكَ الْعَدُوُّ. تَصَبَّ قَرْنَ أَعْدَائِكَ.¹⁸ صَرَخَ قَلْبُهُمْ إِلَى السَّيِّدِ. يَا سَوْرَ بَيْتِ صِهْيُونَ اسْكُبِي الدَّمَاعَ كَنَهْرٍ نَهَارًا وَلَيْلًا. لَا تُعْطِي دَاتِكَ رَاحَةً. لَا تَكْفُفَ حَدَقَهُ عَيْنِكَ.¹⁹ قُومِي اهْتِفِي فِي اللَّيْلِ فِي أَوَّلِ الْهَزْجِ. اسْكُبِي كَمِيَاهِ قَلْبِكَ قُبَالَةَ وَجْهِ السَّيِّدِ. ازْقِعِي إِلَيْهِ يَدَيْكَ لِأَجْلِ نَفْسِ أَطْقَالِكَ الْمَعْشِيِّ عَلَيْهِمْ مِنَ الْجُوعِ فِي رَأْسِ كُلِّ سَارِعٍ.²⁰ أَنْظُرِي يَا رَبُّ وَتَطَّلِعِي بِمَنْ فَعَلَتْ هَكَذَا. أَتَأْكُلُ النِّسَاءَ نَمْرَهُنَّ، أَطَقَالَ الْحَصَاتَةَ. أُيْفَلُّ فِي مَقْدِسِ السَّيِّدِ الْكَاهِنِ وَالنَّبِيِّ.²¹ اصْطَحَعْتُ عَلَى الْأَرْضِ فِي الشَّوَارِعِ الصَّبِيانَ وَالشَّبِيحُ. عَدَارَايَ وَشَبَابِي سَقَطُوا بِالسَّيْفِ. قَدْ قَتَلْتَ فِي يَوْمٍ عَصِيكَ. دَبَخْتُ وَلَمْ تُشْفِئْ.²² قَدْ دَعَوْتُ كَمَا فِي يَوْمِ مَوْسِمِ مَخَاوِفِي حَوَالِيَّ، فَلَمْ يَكُنْ فِي يَوْمِ عَصَبِ الرَّبِّ تَاجٍ وَلَا بَاقٍ. الَّذِينَ حَصَنَتْهُمْ وَرَبَّيْتُهُمْ أَفْنَاهُمْ عَدُوِّي.

vertilgte; die Zwinger stehen kläglich, und die Mauer liegt jämmerlich.⁹ Ihre Tore liegen tief in der Erde; er hat die Riegel zerbrochen und zunichte gemacht. Ihr König und ihre Fürsten sind unter den Heiden, wo sie das Gesetz nicht üben können und ihre Propheten kein Gesicht vom HERRN haben.¹⁰ Die Ältesten der Tochter Zion liegen auf der Erde und sind still; sie werfen Staub auf ihre Häupter und haben Säcke angezogen; die Jungfrauen von Jerusalem hängen ihr Häupter zur Erde.¹¹ Ich habe schier meine Augen ausgeweint, daß mir mein Leib davon wehe tut; meine Leber ist auf die Erde ausgeschüttet über den Jammer der Tochter meines Volkes, da die Säuglinge und Unmündigen auf den Gassen in der Stadt verschmachteteten,¹² da sie so zu ihren Müttern sprachen: Wo ist Brot und Wein? da sie auf den Gassen in der Stadt verschmachteteten wie die tödlich Verwundeten und in den Armen ihrer Mütter den Geist aufgaben.¹³ Ach du Tochter Jerusalem, wem soll ich dich vergleichen, und wofür soll ich dich rechnen? Du Jungfrau Tochter Zion, wem soll ich dich vergleichen, damit ich dich trösten möchte? Denn dein Schaden ist groß wie ein Meer; wer kann dich heilen?¹⁴ Deine Propheten haben dir lose und törichte Gesichte gepredigt und dir deine Missetat nicht geoffenbart, damit sie dein Gefängnis abgewandt hätten, sondern haben dir gepredigt lose Predigt, damit sie dich zum Lande hinaus predigten.¹⁵ Alle, die vorübergehen, klatschen mit den Händen, pfeifen dich an und schütteln den Kopf über die Tochter Jerusalem; Ist das

Lamentations 2

die Stadt, von der man sagt, sie sei die allerschönste, der sich das ganze Land freut?¹⁶ Alle deine Feinde sperren ihr Maul auf wider dich, pfeifen dich an, blecken die Zähne und sprechen: He! wir haben sie vertilgt; das ist der Tag, den wir begehrt haben; wir haben's erlangt, wir haben's erlebt.¹⁷ Der HERR hat getan, was er vorhatte; er hat sein Wort erfüllt, das er längst zuvor geboten hat; er hat ohne Barmherzigkeit zerstört; er hat den Feind über dich erfreut und deiner Widersacher Horn erhöht.¹⁸ Ihr Herz schrie zum HERRN. O du Mauer der Tochter Zion, laß Tag und Nacht Tränen herabfließen wie einen Bach; höre nicht auf, und dein Augapfel lasse nicht ab.¹⁹ Stehe des Nachts auf und schreie; schütte dein Herz aus in der ersten Wache gegen den HERRN wie Wasser; hebe deine Hände gegen ihn auf um der Seelen willen deiner jungen Kinder, die vor Hunger verschmachten vorn an allen Gassen!²⁰ HERR, schaue und siehe doch, wen du so verderbt hast! Sollen denn die Weiber ihres Leibes Frucht essen, die Kindlein, so man auf Händen trägt? Sollen denn Propheten und Priester in dem Heiligtum des HERRN erwürgt werden?²¹ Es lagen in den Gassen auf der Erde Knaben und Alte; meine Jungfrauen und Jünglinge sind durchs Schwert gefallen. Du hast erwürgt am Tage deines Zorns; du hast ohne Barmherzigkeit geschlachtet.²² Du hast meine Feinde umher gerufen wie auf einen Feiertag, daß niemand am Tage des Zorns des HERRN entronnen oder übriggeblieben ist. Die ich auf den Händen getragen und erzogen habe, die hat der

Feind umgebracht.